

laande põggenenud, ja nüüd, et Jummal mitmest häddast tedda olli aidanud, mõistis inimene tedda nalga surrema!

Rahhe päwa pärast tahtis mees teadust sada, mis luggu naesega peaks ollima, ja läkkitas soldatid wälja järrele watama. Need pannid sedda wäega immeks, kui nemmad naest leidsid terwet ja ilma wigata, et kül olli lõukoore ja muid kiskjaid metsellajaid ümberkaudu seismas. Ei ellajad ei jullenud temmasse putuda, sest üks emmane lõukoer ja mõningad nored lõukoerad hoidsid tedda temma jalge ees maas olles. Kui soldatid nähti liggi tullemad, siis lõukoer põras pissut kõrwale, otsego tohhas temma neile maad anda, et temma abbisaatjat lahti peastoks. Mõlona juttustas meestele, kuidas selle amma ellajaga luggu olnud, ja kuidas se tedda warsti olli jälle ärratunnud, ja temma eest olli seisnud. — Kui soldatid tedda said lahti peastnud, siis tuli lõukoer liggemale, weht-

les sawwaga, ja keritas kui halleduses pead, otsego olleks temmal sest kahjo, et ennam tedda ei piddanud nähha sama.

Nenda on Jummal ka metsellaja südamesse tännoliko meelt pannud ja tedda inimesele abbiks saatnud. Inimene! ärra unusta ial heateggemisi ärra, mis sulle on tehtud, olgo se Jummalast, olgo se lomast: olle ka sinna tännolik ja te isse head, kui sinna ial jõuad teist aidata!

Ollid soldatid linna wallitsejale sedda luggu ülles rākinud, siis tundis temmagi, kuidas temma isse peaks lõukoerast hoelam ollema, kui temma sedda naest ei jättaks rahhule, kedda Jummal isse nenda silma nähtawalt olli laitsenud. — Minne sinnagi ja õppi Jummalat pühhad teud tādhele pannes, mis luggust õppetust Temma sulle mailmas annab, ja sea omma ello Temma tahtmise järrele.